

alles
waait
nu ook
in mij

doe
maar
dicht
maar

Jongerenpoëzie 2011

alles
waait
nu ook
in mij

Jongerenpoëzie 2011

De honderd mooiste gedichten 2010 – 2011

Ik zag mijn ouders bomen worden
op het groene gras
buiten bloeien mijn ouders
vlinders fladderen op de blaadjes
vogelgezang horen ze
die gedachten doen mij zwijgen

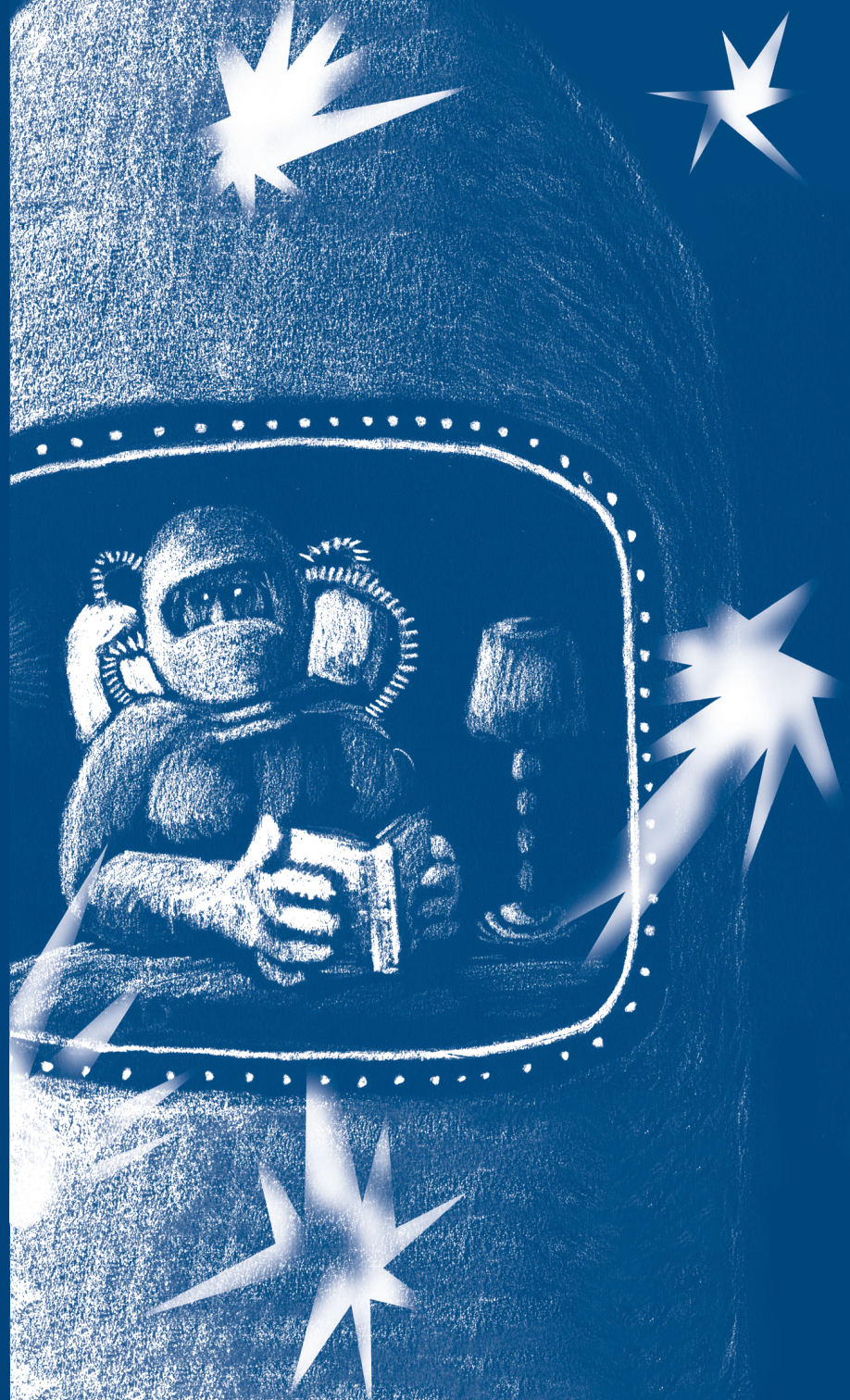
glimlachend kijk ik naar mijn ouders
grote boom
groot bos

Astronauten

Ik ben een astronaut.
Ik ben in de ruimte.
Ik ben op een ruimtestation.
Ik zie alleen maar sterren.
Ik ben tussen de sterren aan het zwemmen.
Ik hoor helemaal niks.

Je voelt je een miskende superastronaut die aan elektrische lianen zweeft in de jungle van sterren en op heldachtige hoogtes Tarzandingen doet vanuit een moederschip dat jouw naam draagt. Maar heb jij wel eens neergestorte astronauten hun eerste stappen zien maken? Verschrompelde washandjes in duikerpakken of wil je het liefst voor altijd in de ruimte blijven? Het lijkt mij zo supereenzaam met een mooie, slanke stilte. Dan vette tranen. Eenzaam misschien. Wel ja, maar het blijft toch je moederschip.

Dolfijnen

Ik ben groot, grijs en grappig
Mijn stem is als een piepend gezang

Ik en mijn jonkies
houden van sprinten
door het water

Ik en mijn jonkies
houden van kunstjes doen
in het water

We houden van lekkere vis
We zijn groot, grijs en grappig

**Mandula
van den
Berg**

winnaar

Zomer

Met hetzelfde zuchtje wind
dat de bladeren doet wiegen
waait de kanten zomerjurk
omhoog

Een zwarte mier kruipt hongerig
over het rood-met-witte picknickkleed
op zoek naar restjes honing
op een bord

In een zachte zonnestraal
vol met dansend stof
tekent mijn pen lijn
voor lijn
mijn brief naar jou

Vreemd hoe vreemd

Met Pasen ga ik vissen
en vang een kerstkalkoen
Maar rond het jaarlijks kerstdiner
zie je mij dat niet doen

In augustus ga ik skiën
op de Vaalse berg
In december lig ik te zonnen
In het bos van Soesterberg

Ook toen ik nog een kind was
was ik zoals ik mezelf ken
Maar nu ben ik volwassen
en is het vreemd hoe vreemd ik ben

Als ontbijt neem ik spinazie
speel klarinet met een gitaar
Ik krijg soms sterk het gevoel
ik ben behoorlijk raar

Ook toen ik nog een kind was
was ik zoals ik mezelf ken
Maar nu ben ik volwassen
en is het vreemd hoe vreemd ik ben

Winterbos

en laat de takken hun
gerijpte woorden
maar mijmeren

terwijl wij met onze voeten
de met sneeuw getooide
grond zachtjes ontkleden

Like
Veeman

Gym

veel geluid
stemmen klinken
die stuk voor stuk
in lawaai verdrinken

daar zijn de touwen
het is aan mij
mij stevig vast te houden
het geluid wordt harder
en de rij
staat ongeduldiger te snauwen

ik wil dit niet
ze zullen allen
lachen als ik val
ik kan dit niet
dus ik zal vallen
zeker dat ik val

ik leg mijn handen op mijn oren
en doe mijn ogen dicht
om zo niks te kunnen zien of horen
van de val, de klas en op wie
die de ogen heeft gericht

Dit jaar stuurden duizenden middelbare scholieren tussen de 12 en 19 jaar hun zelfgeschreven gedichten naar Doe Maar Dicht Maar. Uit al die stapels poëzie heeft de jury de honderd mooiste gedichten geselecteerd. Die vind je in deze bundel. Ook vier gedichten van 'Dichter bij 4 mei' hebben een plek gekregen.

Bij de winnende gedichten zijn illustraties gemaakt door studenten van de academie voor beeldende kunsten ArtEZ.

ISBN 978-90-79974-07-8

9 789079 974078